

Три сестри.

(Продължение)

Еднажъ Ема помоли да я пуснатъ да си отиде по-рано у дома. Тя бѣ намислила да изведе сестричката си на разходка, защото откакъ майка ѝ заболѣ, Надка не бѣше излизала никжде. Па и майка ѝ бѣше сега по-добре.

Дветѣ деца, Ема и Надежда, хванати за ръка, вървѣха изъ главната улица на града и разглеждаха изложенитѣ по витринитѣ стоки. Надежда най-много се спираше тамъ, дето имаше изложени детински играчки. Тя не можеше да откъсне очи отъ тѣхъ.

— Колко сж хубави, какичко! казваше тя. Моля ти се купи ми поне едно мъничко кукленце, най-евтиничкото.

— Що думашъ, Надке? Време ли е сега за кукли, когато толкова много пари ни трѣбватъ за мама! Всѣка стотинка трѣбва пестимъ...